

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

UKA 2018/60 & 234
13. november 2018
Sofia Geisler

Forslag til forespørgselsdebat om at ophæve kvotering for fangststyr i Avanersuaq og Ittoqqortoormiit.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napātók', Partii Naleraq)

Forslag til forespørgselsdebat om at fangststyr i Tasiilaq og i de omkringliggende bygder ikke længere omfattes den almindelige fastsættelse af kvoter for fangststyr.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napaattooq, Partii Naleraq)

Omkring Jens Napaattooq fra Parti Naleraq's forespørgselsdebat forslag, samt sine åbne tilkendegivelser af sine bemærkelsesværdige meninger, vedrørende kvotering af fangststyr eller ophævelser deraf, i de nævnte regioner. Vi anerkender hans begrundelser.

Vi har intet at indvende, at der i de nævnte regioner, indenfor erhvervsmulighederne ikke er de bedste muligheder, som deraf følgende af konsekvenser.

Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrugs var meget klar i sin fremlæggelse, at man, for de kvoterede fangststyr, følger de internationale konventioner.

Det er vores overbevisning, at man derved bekræfter, at Grønland følger bæredygtigheds princippet. Derved sikrer man, at børn og efterfølgende fanger generationer har mulighed for at fange tilsvarende fangststyr.

Hvis man ophæver kvoteringen, vil der være tale om kortsigtede goder og løsninger, som efterfølgende, og vi er bekymrede for, at det kan vise sig at være en dårlig løsning for disse fangststyrers økosystem. Det er også det, som vi fornemmer ligger til grund for Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrugs fremlæggelse.

Vort land kan ikke lukke sig ind og bryde ud fra internationale konventioner, da vi er bundet op i international handelsaftaler som vi har afhængighedsforhold til.

For kort tid siden modtog bygdeborgere fra Attu en fornem pris, fra Nordisk Råd, for deres nytænkning indenfor ressource udnyttelse. De er rollemodeller for os alle, som pejlemærker for fremtidige udviklingsmuligheder.

Projektet viser, hvordan man med et målrettet og koordineret samarbejde mellem borgere, de offentlige og forskere imellem kan opnå i forhold til optimal natur- og ressourceudnyttelses fronten, vitterligt kan bære frugt.

Projektet viser hvorledes –et målrettet indsats- uanset de forskelligartede discipliner og baggrund, kan føre med sig af gode resultater. Fremgangsmåden har gennem flere år været kendt og brugt i Canada. Der kan man nu bekræfte, at selv forbrugere/udnyttede af naturressourcer kan fremkomme med dokumenterede krav, samt at disse kan implementeres hos de lande, hvor der finder forhandling/samhandel sted.

Omkring udnyttelse af naturressourcer, er vi sikre på, at man kan opnå store resultater ved en koordineret udveksling af know-how blandt de implicerede parter, såsom borgere og forskere imellem.

Er det ikke den fremgangsmåde vi bør vælge?

Qujanaq